

Tigres, flamencs i ritmes tropicals: l'univers de Carlos Sadness al Guitar BCN

El músic barceloní va actuar a casa, amb el cartell d'entrades exhaurides, en una nit de bones vibracions i complicitats a la sala Barts, en el marc del festival Guitar BCN | Al concert hi van col·laborar músics amics com David Otero i Alfred García

Carlos Sadness amb un dels seus guitarristes, Jordi Bastida | Xavier Mercadé

La nit de divendres a la sala Barts es respirava ambient festivaler: només faltava aixecar el sostre per veure la nit estrellada i viure al màxim el pop lluminós i ballable de **Carlos Sadness**. El músic barceloní jugava a casa i sobre segur, amb les entrades exhaurides una setmana abans d'una de les cites més especials de la seva gira del 2019 en el marc del Guitar BCN.

Artista consagrat de l'escena *indie* estatal, **Sadness** ha començat l'any amb la notícia de superar el milió d'oients mensuals a Spotify. El cantant i il·lustrador va demostrar que és profeta a la seva terra i que alguns d'aquests oients són de Barcelona, perquè el públic estava entregat al cent per cent a les seves cançons, corejant-les totes durant les dues hores i quinze minuts de concert.

Carlos Sadness a la sala Barts. Foto: Xavier Mercadé

Carlos Sadness i la seva banda van triar un inici lluminós amb una bona bateria de temes del seu darrer disc, *Diferentes tipos de luz* (Sony Music, 2018), com ara "Hale Bopp", "Volcanes dormidos", "Sebastian Bach" o el seu nou senzill publicat el passat 30 de gener, "Isla morenita".

Amb l'ukelele a les mans, l'artista amb la cabellera més envejable del panorama musical ha trobat una fórmula genuïna, original i exitosa en el pop: lletres càlides, personals però amb un imaginari pop comú (amors i desamors i elements tropicals) i una sonoritat que pren com a base els ritmes llatins propers al *reggaeton* amanida de riffs de guitarra encomanadissos.

A la festa tropical ambientada amb un parell de flamencs, un tigre inquietant a l'esquerra de l'escenari i tota la banda vestida amb estampats de lleopard, no hi van faltar l'antimusa amb camisa de pinyes ("Miss Honolulu"), un amor nascut a l'antiga Roma ("Pompeia"), la seva fruita preferida ("Amor Papaya") i l'amor abstracte ("Kandinski"). Una factoria amorosa nostàlgica però d'atmosfera ballable.

A més, també va tenir la col·laboració de músics amics com ara l'exguitarrista d'**El Canto del Loco** **David Otero** ("Kandinski") i **Alfred García**, que va cantar "No cuentas conmigo", una cançó del seu primer disc on col·labora **Sadness**. Al tram final, el barceloní va portar al seu terreny "To My Love" dels colombians **Bomba Estéreo**, que segur que mantindrà als seus propers concerts a l'Equador i Colòmbia aquest mes d'abril.